

dağın

FIKİR VE SANAT DERGİSİ

5/69

S a h i b i :
Ağın Kültür Derneği adına
Muammer NİKSARLI

Bu sayıda yazı işleri müdürü:
Mehmet Salim ÖZER

Haberleşme adresi :
Posta Kutusu No : 538
Ulus - Ankara

Gönderilen yazılar «Yazı
Kurulu»nun incelemesin-
den geçer.

Gönderilen yazılar, yayınlansın veya yayınlanmasın,
geri verilmez ve telif ücreti
ödenmez.

Dergimiz ayda bir çıkar.

YIL : 3 — SAYI : 29
MAYIS — 1969

FİYATI: 200 Krş.
YILLIĞI : 24 TL.

Dizgi ve Baskı :
KARDEŞ MATBAASI
Denizciler Cad. No. 3/C
ANKARA

Kapak Kompozisyonu :
SEMA ÇITTAN

En Büyük Dostumuz :

ZAMAN

Her nedense birçoklarımız «zamanı» düşman gibi görürüz. İçimizde ona kem gözle bakanlarımız az değildir. Yanağının rengi solmağa başlıyan kadın, saçlarının parıltısı uçmak üzere olan erkek, gözlerindeki kıvılcımın ışığı azalan âşık, hep kabahati zaman'ın üzerine yıkmak eğilimindedir. Bu nedenle, ihtiyarlamaktansa ölmeyi tercih eden kişiler çoktur. Kendisiyle durmadan savaştığımız zaman, ergeç bize üstün geliyor diye hayat gücünü büyük ölçüde yitiren sayısız insan dolaşır durur yöremizde.

Oysa, bunların hepsi boş fikirlerdir. Gerçekte zaman bizim düşmanımız değil, dostumuzdur. Acılarımıza en iyi dermanı onda buluruz. Omuzlarımızdaki ağır yükü hafif leten, hayatımızdaki aşılması güç yolları aşılır hale getiren odur.

Zaman, bizim bütün zorluklarımızı halleder. Yeter ki ona bağlanmayı, onunla dost olmayı bilelim. Birçoklarımızın öyle dertlerimiz, öyle acılarımız olur ki, kendimiz tek başımıza ona derman bulmaktan, onu dindirmekten yoksun kalırız. Geceleri uykumuz kaçır. Düşünür dururuz. Ama, kendimizi biraz üzüntüden kurtarıp zamanın, yaraları iyileştiren eline bıraksak kısa sürede hiçbir şeyimiz kalmıyacaktır. Önceden nasıl çözeceğimizi bir türlü kestiremediğimiz öyle çetrefil meseleler çıkar ki karşımıza, ne yapsak altından kalkamayız da, zaman bunları kendiliğinden halleder. Vakti gelip çatınca yolumuz durulaşır, açılır, aydınlanır...

(Devamı 28. sayfada)

HASTALIK SİGORTASI

Süleyman Selâmi TAŞBAŞI

506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu'na göre, kanun kapsamında bulunan her işyerinde çalışmaya başlayan kişi, işe başladığı ilk günden itibaren sigortalıdır. Bu hüküm tarafların karşılıklı anlaşmaları ile değiştirilemez, kaldırılmaz.

Sigortalı olmak için, belli bir yaşa gelmek veya belli bir yaşa aşmamak kaydı yoktur. Kanun kapsamına alınmış bir işyerinde çalışan her yaştaki işçi, sigortalı olmaya mecburdur.

Bugün yurdumuzun bazı bölgelerinde % 8, bazı bölgelerinde ise % 4 hastalık sigortası primi ödenmektedir. Ödenen hastalık sigortası primlerinin yarısı işçiye, yarısı da işverene aittir. Yani işçinin hissesine düşen ya % 2 veya % 4 tür. Prim nisbetinin % 8 olduğu bölgelerde, sigortalının geçindirmekle mükellef olduğu eş ve çocuklarında sağlık yardımlarından istifade ederler.

Bilindiği gibi, 506 sayılı Sosyal Sigortalar kanunu 1.3.1965 tarihinde yürürlüğe girmiş bulunmaktadır. Bu kanuna göre şehir ve kasabalarda belediye sınırları dahilinde bulunan yerlerde 4, belediye dışında kalan yerlerde ise 8 kişi çalıştıran her işyeri kanun kapsamına girmek mecburiyetindedirler. Kurum kendi teşkilâtını ve ve ihtiyacı karşılayabilecek sağlık tesislerini kurduktan sonra, Bakanlar Kurulu kararı ile 1 kişi çalıştıran işyerlerini de kanun kapsamına alabilmektedir.

Ücretlerinden sigorta primi kesilen bazı sigortalılar, böyle bir mecburiyete tabi tutulmalarından şikâyetçidirler. Geçen yazımızda da bahsettiğimiz gibi, ödedikleri primleri vergilerine ilâve edilmiş bir

para gibi nitelemektedirler. Bu kişilerin tercihlerine bırakılsa hiç bir zaman sigortalı olmak istemezler. Bunlar Kuruma ait hastahanelerde ilgi görmediklerini, hastalık primi adı altında kuruma ödemekte oldukları paraları, dışarıda özel muayenehanesi olan herhangi bir doktora verseler daha çok ilgi göreceklerini, daha çabuk şifa bulacaklarını ifade ederler.

Hastalık priminin yalnız muayene için verildiğini kabul edersek şikâyetle bulunanlara iddealarında haklıdır diyebiliriz. Fakat hastalık primi sigortalının yalnız muayenesi için alınmıyor. Alınan prime karşılık yapılan hizmetleri aşağıda belirteceğiz. Acaba hangi özel doktor muayenesinin dışında hastasına yardımcı olmakta veya maddi bir destekte bulunmaktadırlar? Pek tabii olarak hiç biri...

Kurumun almakta olduğu azami % 8 nisbetindeki hastalık sigortası primine karşılık, sigortalıya sağladığı faydaları ve hizmetleri kısaca şu şekilde özetleyebiliriz:

- 1 — Sağlık yardımı yapmak,
- 2 — Ağız protezleri dışındaki protez araç ve gereçleri sağlamak.
- 3 — Geçici iş göremezlik süresince günlük ödeme vermek,
- 4 — Gerekli hallerde sigortalıyı muayene ve tedavi için yurt içinde başka bir yere veya yurt dışına göndermek.

Hastalık yardımı hastanın iyileşmesine kadar sürer. Ancak bu süre hastanın kurumca tedavi altına alındığı tarihten itibaren başlayarak altı ayı geçemez.

Şu varki, Kurumun sağlık tesisleri tarafından, tedavinin devamı halinde malüllük halinin önlenmesi veya önemli ölçüde azalacağı tesbit edilirse bu süre 18 aya kadar uzatılır.

% 8 hastalık pirimi ödeyen her sigortalının eşi ve geçindirmekle mükellef bulunduğu çocukları, sigortalının istifade ettiği gibi sağlık yardımlarından istifade ederler. Ancak ayakta yapılan tedavilerde verilen ilaç bedellerinin % 20 si Kurum tarafından sigortalıdan alınır.

Sigortalının eşi ile geçindirmekle mükellef bulunduğu çocuklarının sağlık yardımından faydalanmaları için, sigortalının, hastalığın anlaşıldığı tarihten önceki bir yıl içinde en az 120 gün hastalık pirimi ödemiş olması şarttır. Hastalığın anlaşıldığı tarihten önceki bir yıl içerisinde 120 gün sigorta pirimi ödememiş olan sigortalının eşi ve geçindirmekte mükellef bulunduğu çocukları yukarıda belirtilen sağlık yardımlarından istifade edemezler.

506 sayılı kanuna göre sürekli işgöremezlik geliri, malüllük ve yaşlılık aylığı almakta olanlar, hastalıkları hainde, Kurumun sağlık tesislerinde tedavi görür ve gerekli ilaç ve iyileştirme vasıtalarından faydalanırlar. Ancak, verilen ilaç bedellerinin % 20 sini Kuruma öderler.

Hastalık sebebiyle geçici iş göremezliğe uğrayan, yani istirahat alan sigortalılara, geçici iş göremezliğin üçüncü gününden başlamak ve 18 ayı geçmemek üzere her gün için geçici iş göremezlik ödeneği verilir.

Geçici iş göremezlik ödeneğinden istifade edebilmek için iki şartın yerine getirilmesi lâzımdır. Bu şartlar :

1 — Geçici iş göremezliğin başladığı tarihten önceki bir yıl içinde en az 120 gün hastalık sigortası pirimi ödemiş olmak.

2 — Kurumca tayin ve tesbit olunan hekim veya sağlık kurullarından dinlenme raporu almış-olmaktır.

Farzedelimki, bir sigortalı 100 gün çalışmış olduğu bir devrede hastalandı. Kurumun tayin ettiği doktordan istirahat aldı. Bu sigortalı tedavi görür. Ancak, geçici iş göremezlik ödeneği alamaz. Çünkü istirahat aldığı tarihten önceki bir yıl içerisinde 120 günlük çalışması yoktur.

Sigortalı mutlaka Kurum tedavi merkezlerinde veya kurumun tayin etmiş olduğu doktorlar tarafından muayene edilirse istirahat alırsa geçici iş göremezlik ödeneği alabilir. Kurum tedavi merkezlerinin veya tayin etmiş olduğu doktorların bulunduğu bölgelerde, başka bir teşekkül veya doktorlardan istirahat alan sigortalıya geçici iş göremezlik ödeneği ödemez. Sigortalının yapmış olduğu masraflar karşılığı tediye olunmaz. Ancak, çok acil vakalarda en yakın bir hastahaneye baş vurulur, tedavi yapan hastahanenin Kuruma ait hastahaneden daha yakın olduğu ve vakanın acil olduğu isbat edilirse, yapılan masraflar Kurum tarafından sigortalıya ödenir. Bu şartlara uyan sigortalıya geçici iş göremezlik ödeneğinde verilir.

(Devamı 27. sayfada)

Küstüm Çiçeği

Bir toprak saksıda büyüdüm
İlk güneşinde açıldım
Sabahın.
İç çekti görünce komşunun kızı
El sürünce, üzüldüm.

Ben bir Küstüm Çiçeği
Allah aşkına olsun
Bırakın
Dokunmayın
Ben bir defa kopmuşum.

Sabri KELEMERÖĞLU

HEMŞEHRİLERİME MEKTUP

Yazan : Nuri ONAT

Ne yapmalı, sayın hemşehrilerim? Öyle bir sorunumuz var ki, eteğimize yapıyor, ayaklarımıza dolaşiyor. Üstelik, girişim, gücümüze ışık tutmak istiyor, bu nedenle de sağduyumuza sesleniyor. Elbette ki, bunun da üstesinden geleceğiz. Her işin, her yeniliğin önünde giden Ağınlı, bu sorun'un çözülmesinde de baş çekecektir. Ama, şu koşulla : İşe, zamanında sarılmakla.

Ben, başarı umudu, başarı güvenci mutluluğu ile doluyum. Bugüne değin bu umudumu, bu güvencimi yitirmedim; bundan böyle de kötümserliğimi gerektirecek bir neden görmüyorum. Çünkü, senin neler yapabileceğine inananlardan biriyim.

Hocaoğlu Eğitim Merkezi'nde açılan «El Sanatları Kursu» ilk olgun meyvalarını vermiş bulunuyor. Ağınlı bayanların kısa sürede gösterdikleri başarı, her türlü öğüncün üstündedir. İlgililerin bu konuda erdikleri bilgiyi, göğsümüz kabarak, gözlerimiz yaşarak dinliyoruz. Bundan önceki bir yazımda da içtenlikle, coşkuyla dile getirmek istediğim bir dilek, bütün görüntüleriyle gerçekleşme yolundadır. İlk sınavını yüz aklıyla, gönül rahatlığıyla vermiş bulunuyor Ağın.

Şu sırada, Ağın, çevre ölçüsünü de aşarak bölgesel nitelik kazanan başarısının, kıvancının haklı sevinci içindedir. Nanca sevinsek, nanca öğünsek yeridir. Çünkü, istidat ve yeteneklerimizin, eğitimin buyruğunda neler yapabileceğinin somut örneğini verdik. Bundan böyle de, daha göz alıcı, daha görkemli eserler sunmakla Ağınlılığımızın doğrudan ulaşma çabalarına girişeceğiz.

Ama, bu girişim yeterli midir? Bu girişimi destekleyecek, canlı ve verimli tu-

tacak yeni atılımlar gerekmez mi? Elbette ki gerekecektir. Ağın'da bir üretim ve satış kooperatifi kurulmasından söz etmek, istiyorum. Bu konuya, dergimizin birkaç sayısında değinmiştim. Ancak, bizi etkileyen elle tutulur, gözle görülür bir örnek bulunmadığı için, gereken ilgiyi görmemişti, önerim. Şimdi, durumun en elverişli bir noktaya ulaştığını görüyoruz.

Fırsat düştüğü için, vakit geçirmeden derlenip toparlanma yükümlülüğündeyiz. Böylece de, işbirlikçiliğimizin, kuruculuğumuzun kıvanç verici sorumluluğunu ve sevincini paylaşmak zorundayız.

Hangi alanla ilgili olursa olsun, üretim, insangücünü ortaya çıkarması bakımından çok önemlidir. Çünkü, insanoğlu, üreterek hem geçim durumunu düzeltir, hem de işsiz kalmanın itelediği başıboşluktan kurtulur. En silik insanın, üreticilik yerine tüketiciliği seçen kişi olduğu unutulmamalıdır.

Üretici insan, yalnız kendi durumunu, ailesinin durumunu düzeltmekle kalmaz. O, kol ve kafa gücüyle ulusal kalkınmaya katkıda bulunacağı için, yurttaşlık görevini de en iyi biçimde yerine getirmenin mutluluğuna erişir.

Ne var ki, üreticilik, yalnız başına bir değer taşımamaktadır günümüzde. Yüzlerce ton buğday ya da üzüm elde eden bir üreticiyi düşünelim. Bu üretici, malını zamanında ve değer fiyatına satabiliyorsa, üzücü bir sorunla karşı karşıya gelmiyor demektir. Ama, bir de malını satamadığını düşünelim, bu üreticinin. Sonuç, elbette ki sevindirici olmayacaktır. Hocaoğlu Eğitimi Merkezi'ndeki çalışmaları da bu örnekle karşılaştırılabiliriz.

Şimdilik yalnız örme işine dayanan

çalışmalar, yakında hem çeşitlilik (halıcılık, kilimcilik vb.), hem de üretim gücü bakımından daha ileri bir düzeye ulaşacaktır. Ağın gibi küçük bir yerin, bu malları tüketeceğini düşünmek, yersiz bir iyimserlik olur. Kaldı ki, amacımız, kendi kendimize yetme değil, ekonomik gücümüzü artırmak olacaktır. Bir süre için çevresel tüketimi düşünsek bile, işin bir de hammadde sağlama, ucuza mal etme, piyasada tanınma ve tutunma yanları var. Girişimin sorun olarak karşımıza çıkacak düğüm noktaları da bunlardır.

İşlenecek hammaddeyi nereden, ne zaman, nasıl alacağız? Yapılanları nerede, kimlere, hangi koşullarla satacağız? Göz nuru, alın teri, zekâ ürünü olan bu malları, «Ağın Üretim ve Satış Kooperatifi» etiketiyle, yurt çapında nasıl tanıtacağız, nasıl değerlendireceğiz?...

İşte, ivedi çözüm yolları bekleyen bir sürü soru ki, bir kooperatifin kurulmasını zorunlu kılıyor. Hem de, hemen şimdi.

Sayın hemşehrilerim, dünyanın neresinde üretim varsa, orada kooperatif de vardır. Ben, Türkiye'yi karış karış gezmiş bir insanım. Özellikle Batı Anadolu'da kooperatifi bulunmayan ilçe ya da kasaba değil, köy bile görmedim. Adamlar, biraz palazlanınca, hemen bir kooperatifin içinde toplanmışlar. Hem sömürmüyorlar, hem de sömürülüyorlar. Üstelik, «Bu malı elde ettim ama, nasıl ve kime satacağım?» diye bir sorunları da bulunmuyor böylesi yerlerin. Kaldı ki, kooperatif, yalnız üretim ve satış konusu da değildir. Ama, şimdilik Ağın'ın en önemli sorunu, bir üretim ve satış kooperatifinden yoksun oluşudur.

Kooperatif, plânlı ve programlı çalışma düzenini gerektireceğinden, insangücünün en verimli biçimde değerlendirilmesine yardımcı olan bir örgütlenmedir. Bununla birlikte, insanın işbirliği anlayışını geliştirdiği için, onun güven duygusunu beslediği için, kişiliğinin oluşumunu olumlu yönde etkilemektedir, kooperatif.

Gerçekte, Ağın'ın bu konuda çok geciktğini söylemekte hiç bir sakınca yoktur. Çünkü, doğru teşhis, en yerinde olan yolu seçmemize yardımcı olacaktır. Bu ba-

kımdan, çıplak gerçeğin bilinmesi yararlı olacaktır. Evet, niçin bugüne değin bir kooperatif kuramadık? Yukarıda da açıkladığım gibi, bizi zorlayan bir neden yoktu da ondan. Ama, şimdi durum böyle mi? Birkaç ay sonra birikecek malları ne yapacağız? Elbette ki onları kör pahasına elden çıkarmaya çalışmayacağız. Ama nasıl?

Elâzığ'da, Malatya'da, İstanbul'da ya da Ankara'da bir temsilcimiz, bir satış yerimiz bulunmazsa, Ağınlı bayanların bu bize öğünç veren, onur veren girişimlerini, daha yarı yolda iken baltalamış olmaz mıyız? Haydi bundan da vazgeçelim —vazgeçilmez ya—, çalışmalar verimsiz bir aşamaya ulaştığında, Köy İşleri Bakanlığının desteğini uzun zaman nasıl sürdürebiliriz?

Sayın hemşehrilerim, sorularımın hepsi üzerinde dikkatle, titizlikle durmak yükümlüdesiniz. Zamanın aleyhimize işlediğini düşünmek zorundasınız. İlk itirazın, ne olacağını kesinlikle biliyorum: «Para yok; ne ile kuralım kooperatifi?» diyeceksiniz. Bu itirazın haklı olduğu kanısında değilim. Çünkü, kurulacak kooperatif, niteliği bakımından hiç de büyük yatırımı gerektirmez. Kaldı ki, ilk satışların, yatırım sağlayacağı apaçıktır.

Nedir yatırım ihtiyacı; elde edilecek mallar için iplik, yün ipliği, orlon, naylon vb. gibi maddeler değil mi? Bunlar, ikinci ya da üçüncü elden değil de gerçek üreticiden sağlanırsa, işin pek de zor olmayacağı besbellidir. Ancak, kooperatif kurulmadan ne bu olağana kavuşabiliriz, ne de mallarımızı satabiliriz.

Görüyor ki iş, ilk girişimle bitmiyor. Asıl sorun, kurulanı yaşatmak, geliştirmek, güçlü duruma getirmektir. Ağınlı kadın ve erkeklerin en güzel örneği vereceklerine inanmanın mutluluğu içindeyim.

Hepinizi en içten sevgilerle, en derin saygılarla selâmlarım.

Bu yazıya ben senin için başladım. Bu satırlardaki acılar, ızdıraplar, şüpheler ve heyecanlar senin için hiçde yabancı sayılmaz. Zira onlar senin birer yaratığındır. Ben senin bu yaratıklarını ancak cümle kalıplarını yan yana gezirmekle yetindim.

Onlara kendimden bir şeyler katabilmenin gönül rahatlığı içinde olmadığım için hissettiğim sevginin ve yaşadığım ilâhi güzelliğin halâ özlemini duyarım için için... Senden yana tertemiz ve arı bir aşkın sarhoşluğu ile başım karma-karışık olsun isterdim. Belki o zaman bu satırlarda terennüm etmeğe çalıştığım duygularım daha canlı ve daha içten olurdu değilmi? Bu duygularımın daha ne kadar devam edeceğini öğrenmek istersen söyleyeyim.

— Ne zaman öleceğimi bilmiyorum ki...

Seni sen olduğum için değil isminle ve benliğine kalbimin fatihi, hayal bahçemde ki güllerin devşiricisi, göz yaşı ile doldurulmuş kristal kadehlerden meyller sunan hafızamdaki meçhul sevgili olduğun için sevdim. İsterdim ki; insanlar mutluluğu seni benim gördüğüm yerde duyduğum mutluluk derecesinde tatsınlar.

İsterdim ki tüm insanlık dünyasının ezeli ve ebedi iyilik ve güzellik tanrıçası olarak kalasın, şairler duygularını senin ruhundan heykeltraşlar eserlerinin estetik güzelliğini senden alsınlar isterdim.

Ne yazık ki, istemekle bir şeyin elde edilemeyeceğinin gerçeğini gözlerindeki nefretle çizilmiş alaycı çizgilerde hissettim.

Şüphesiz ki; şu fani dünyada en çok sevilen şey sevmek ve en çok nefret edilen şey de sevilmiyeni sevmektir. Ben bunların ikincisine dahil olduğum için benden nefret ediyorsan bunun sorumluluğunu kendinde araman gerekir Vicdan...

Bütün İstanbul ışıklarını toptasam bir anlık aydınlığını vermesine imkânı olmıyan o inci yuvası gözlerinin ışıklarını benden neden saklarsın Vicdan... Anlamıyorum.

Gözlerindeki ışık, güneşin ufuktan kaybolacağı zaman denizle alay eder gibi cilveleştğinde neşrettiği ışık kadar yalancı olmadığını iddia edebilirmisin? Vicdan...

Annen ve baban on sekiz yaşının vicdansızlığını saf ve temiz çocukluk yıllarında hissetmiş olacaklar ki, merhamet duygularına isminle bir şeyler katabilmek için sana vicdan demişler.

Her şeye rağmen bakışlarında mutlu luğu bulduğum için sana teşekkür etmeliyim. Bu mutluluğu nefret ışıkları saçan alaycı gözlerinde saklı esrar perdesinde gördüm. İstersen hatırlatayım, hani o son karşılaştığımız zaman sigara dumanıla göz gözü görmez koridorları adımlıyordun o an gözlerinden kalbine inen iki damla yaş hissettim. Onlar yine alaycı yine nefret edici idi ama esrar perdesinin varlığını hissettiğim an sevincin alay, vicdanın nefret kefenine sarılmış olduğunu anlamakta gecikmedim.

Vahşi bir dişi aslanın nasıl terbiye edildiğini düşündüm. Kırbacı vücudun da şakır şakır şaklatan terbiyecisinin ayakları altında tabiatın en vahşi yaratığının

bir kedi gibi oylaştığını görmek ne kadar hayret vericidir değilmi?

Kendimi terbiyeciyine koydum ve sende gizli olan esrar perdesinin üzerine gerçek hüviyetini çıkartmak için kale-mimden dökülen kelimelerle, gözlerimden fışkıran lâf cümlelerle vurdum... Vurdum... Vurdum!...

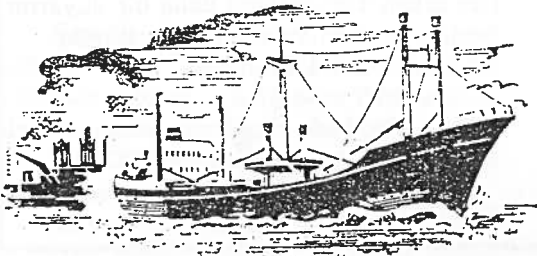
Bir lahza beklenmedik bir rüzgâr esti ansızın ben yerinde sabit duran eli kolul tutulmuş bir yaratıktan farksızdım. O uğursuz rüzgâr seni benden yol yol, zaman zaman kaçırdı, hiç bir tepki gösteremeyen ancak düşünen bir mahluktum. Benim için artık sen yoktun, ancak hayalimde yaşattığın sen vardın. O zaman erişilmez uzaklarda gördüğüm seni şimdi kendime daha yakın hissediyordum. Yalnız değilim artık, ben ve hayalim vardı. Zaman zaman hayalini yanıma alır kim-sesiz ve sessiz rıhtım taşlarını sayardık.

Karanlıkları bölen güzel bir ay ışığı vardı gömleğimin düğmeleri açık, göğsümde rüzgârın pamuk elleri, dudaklarımda şarkımız ve ona eşlik eden rüzgârın tatlı ışıltısı... Gözlerimde taze bir mazinin öldürücü hayali kentin insanlıkla ilişkisi en az olan yerlerini gezdim adım adım...

Gaskonya bahçesinin pikabı «Gitti gelmez o muhannet» diyordu.

Başımı boğazın sakın sularına çevirdim, gözlerimle neon lambalarından ak-seden ışıklarla denizin alaca karanlık suyuna şu dörtlüğü yazabildim...

«Gitti gelmez o muhannet»
«Seni sevmek cana mihnet»
Ne yazık ki, hiç sevmeden
Sevgi bize oldu zulmet.

Ö Z L Ü

S Ö Z L E R

★ Talih aynı insanı uzun zaman sırtında taşımaktan hoşlanmaz.

★ Yolu şaşırırmaktansa yarı yoldan dönmek doğrudur.

★ İki günü bir olan müslüman zarardadır.

★ Az gelişmiş ülkeleri az gelişmiş kafalar kurtaramaz.

★ İnsanları yeyip bitiren şey, çalışmaktan ziyade üzüntüdür.

★ Herkese nasihat veririz, fakat iyi bir örnek olmayız.

★ İyilerin arkasında bir kapı kapanırsa önünde iki kapı açılır.

★ Daima gerçeğin peşinden koşunuz. Takdir eden olmasa bile vicdanınıza karşı sorumluluktan kurtulursunuz.

★ Adaleti seven bir insan için her yer emindir.

★ Bazı kitaplar tadılmalı, bazıları yutulmalı, bazıları ise çiğnendikten sonra sindirilmelidir.

Desen :

Hüsnü ZÜBER

MEMLEKETİM

Basri İMECE

En karanlık gecelerimde
Yolumdaki gür aydınlıksın.
Bıçak gibi soğukta, üşümem
Dört mevsim öylesine ılıksın.

Şafak şafak eser rüzgârların
Beş vakit secde ettiğim toprak.
Ezan sesleri en güzel musikidir.
Her yakarış ayrı bir yıldız gökyüzünde
Başımız dik alınlarımız ak.
Sana tutkunluğum hep böyle sürüp gide-
cek

Yurtların en güzeli...
Suların dört mevsim çağıl çağıl
Renklerin en hası sendedir.
Sendedir yüceliği dağların.

Vatanca ağarır göklerin her sabah
Her sabah Türklüğümü daha bir duyarım
Seni, seni güzel yurdum aziz vatanım
Gözümden bile kıskanırım.

Ölümünün Üçüncü Yılında

A. VEHBI ÇOKER'İ ANIYORUZ

Ağın'ın yetiştirdiği aydın kişilerden biri olan Vehbi Çoker'in ölümünün üçüncü yıldönümü dolayısıyla aziz hatırasını saygı ile anıyoruz. Bu vesile ile rahmetli Çoker'in hayatına ve hayattaki başarılarına kısaca göz atmayı faydalı buluyoruz.

Vehbi Çoker, 1889 yılında Ağın'da doğmuştur. Kadı Yusuf Bahri Efendinin oğludur. İlk, orta ve lise öğrenimini başarı ile bitirdikten sonra Mülkiye adıyla anılan Siyasal Bilgiler Okuluna girdi. 1911 yılında bu okuldan mezun olarak yurt hizmetinde görev aldı. İlk olarak Maliye Nezareti emrinde, ondan sonra sırasıyla Maarif Nezareti ve Bahriye Nezareti emrinde çalıştı.

1926 yılında Devlet Demiryollarında görev alan Vehbi Çoker, emekliye ayrıldığı 1947 yılına kadar bu teşekkülün sorumluluk taşıyan görevlerinde başarı ile vazife ifa etmiştir. Son görevi Genel Müdür Yardımcılığı idi.

Emekli olduktan sonra Umumî Mağazalar ve Türk Belediyecilik derneğinde de görevler yapmış ve 6 Ağustos 1966 tarihinde aramızdan ayrılarak ebediyete intikal etmiştir. Ölümü memleketimiz ve Ağın için büyük kayıptır.

Hayatı başarılarla dolu geçen rahmetli Çoker, devlet hizmetleri yanında sosyal

hizmetleri de başarı ile yürütmüş, bu arada Ağın gençliğinin yetişmesinde büyük çabalar sarfetmiştir. Bir süre, Fakir Talebeyeye Yardım Derneğinin çalışmalarında, bu dernelğin başta gelen destekçilerinden biri olmuştur.

Elindeki bütün imkân ve fırsatları kullanarak çeşitli kurumlardan, dairelerden, Bankalardan ve hayır sever kişilerden gereken yardımı sağlamak için büyük fedakârlık göstermiştir. Fakir Talebeyeye Yardım Derneği, on yıl gibi küçümsenemeyecek bir süre içinde Ağın, Arapkir, Ankara ve çevresinde okuyan ilk, orta, lise ve hattâ yüksek okullardaki çalışkan yoksul yavrularımıza para, kitap, ders aracı gibi yardımlar yapar, bu arada, az da olsa, aylık harçlık da verirdi. Çoker bu hizmetlerini Umumî Mağazalar Genel Müdürlüğünden ayrılincaya kadar severek, zevk duyarak yapmıştır. Yine merhumun her faniye nasip olmayan meziyetlerinden biri de bu işleri yaparken kendine bir övünme payı çıkarmamış olmasıdır. Onun bu tevazuu, toplum yararına hiç bir karşılık beklemeden çalışma yönündeki büyük değerinin, hemşehrilerimiz tarafından lâyık ile tanınmasına engel olduğunu sanırım.

«Ayinesi iştir kişinin lâfa bakılmaz» mısrasının tamamıyla doğrulayıcısı olan Vehbi Çoker az konuşan fakat çok iş yapan bir özelliğe sahipti. Ömrü boyunca maliye ve muhasebe işlerinin ağır sorumluluğunu omuzunda taşımıştır. Bu çok dikkat ve özenme isteyen işler içinde biri birine girmiş işlemlerin en ince noktalarını dahi gözden kaçırmayacak derecede

(Devamı arka sayfada)

Çevremizden Bir Ozan

Halk edebiyatımız yüzyıllar boyu halkımızın öz ruhunu ve öz benliğini aksettiren bir ayna olarak zamanımıza kadar devam edip gelmiş. Halk ozanlarımız içinde Karacaoğlu, Emrah, Aşık Ömer gibi, bugün her bakımdan sanat değerlerini takdir edip Koşmalarını, semailerini ve çeşitli şiirlerini zevkle okuduğumuz değerler yetişmiş. Bugün de bunların geleneklerini yer yer devam ettiren ozanlarımız var: Aşık Veysel, Ali İzzet... gibi.

Bostancıklı Fehmi Gür de bunlardan biri. Bölgemizin yetiştirdiği değerli halk ozanı Fehmi Gür, Arapkir'in Bostancık köyünde dünyaya gelmiş. Aşık Veysel gibi o da genç yaşta gözlerini kaybetmiş ve o tarihten bu yana çilesini doldurmaya koyulmuş. Çocukluğundan beri, bir halk ozanı olarak, koşmalar, türküler ve destanlar söyleyip gezen Fehmi Gür, şiirlerini devamlı olarak Arapkir'de yayımlanan «Arapkir Postası» isimli gazetede okurlarına sunmaktadır.

Aşağıya onun son yayınlanan şiirlerinden bir örnek veriyoruz. Halk edebiyatı geleneğimizin güzel yaşantılarına ışık tu-

A. VEHBİ ÇOKER'İ ANIYORUZ

kuvvetli bir zekâ ve hafızaya sahip idi.

Vehbi Çoker'in Maliye ve Muhasebe işlerindeki başarılarının yanı sıra idarecilikte gösterdikleri liyakat da büyük değer taşımaktadır.

Hemşehrileri ve dostları arasında çok derin bir hoşluk bırakarak içimizden ayrılmış olan Vehbi Çoker'i içten sevgi ve saygı duygularıyla anarız. Nur içinde yatsın.

FEHMI GÜR

tan Fehmi Gür'ün şiirlerine bundan böyle fırsat düşükçe dergimizde yer vereceğimizi okuyucularımıza duyururuz.

DESİNLER

Sabahın erkence seher vaktinde,
Gülüm, gülki sana gülmüş desinler.
Bu dünyanın boş kalacak tahtında,
Arayıp eşini bulmuş desinler.

Dağ, tepe demeyip başından aşkın,
Coşkun sular gibi kaynayıp taşkın;
Hayli demdir gurbet elde dolaştın,
Dönüp sılasına gelmiş desinler.

Nazlı yârin konağına varasın,
Benim için hatırını sorasın;
Ferhat gibi kayaları yarasın,
Kocaman dağları delmiş desinler.

Beklerim yolları gelmedi posta,
Ağlarım gezerim karalı yasta;
Sevdiğim, gözüme görünme hasta,
Hekimler derdini bilmiş desinler.

Ararım kokunu yeller içinde,
Bulamam rengini güller içinde;
Biraz şen olalım eller içinde,
Yârından bir haber almış desinler.

Şanına düşer mi göğsüme vurmak?
Bizim maksadımız doğru yol sormak,
Şaşkın ördek gibi çırpınıp durmak,
Köpüklü göllere dalmış desinler.

Fehmi sözlerini söyler bitirir,
Sevdiğimin aşkı aklım yitirir;
Çeke çeke bir yabana götürür,
Bu yolda sararıp solmuş desinler.

AĞIN EV ve EL SANATLARI EĞİTİM MERKEZİ AÇILDI

Ağın'da 10.7.1969 Perşembe günü önemli bir tesisin açılış töreni yapılmıştır.

Merkezi Ankara'da bulunan Hayır Severler Derneğinin bu İlçede 1967 yılında, İlçe ve bölgesinin çeşitli ihtiyaçlarını karşılamak üzere yaptırmış olduğu (HOCALOĞLU EĞİTİM MERKEZİ), hemen bir yıla yakın sürüp gelen formalite nihayet tamamlanmış, Dernek bu yurdun intifa hakkını Köy İşleri Bakanlığına vermiş, Bakanlık burada Ev ve El Sanatları Eğitim Merkezi açmıştır.

Kayıt kabul ve kısa bir deneme süresi sonra eren tesisin(çevrenin kız ve kadınlarına Hahıcılık ve Trikotaj ve gerekirse ileride daha da genişleterek battaniye ve kilim dokuma işlerinin öğretilmesine hizmet edeceği öğrenilmiştir.

Açılış törenine Ankara ve Elâzığ'dan gelen misafirlerle yerli halk katılmıştır. İstiklâl marşı ile başlanan tören de Atatürk'ün manevi huzurunda bir dakika saygı duruşundan sonra İlçe Kaymakam Mahmut. Yılbaş, açış konuşmasını yapmıştır. Yılbaş bu konuşmasında; tesisin açılışından duyulan kıvancını belirtmiş ve binanın kuruluşunda hizmet ve emeği geçenleri takdir ve minnetle yademiş ve halen birçok eksikliği bulunan bu ilçeye ilginin devamını dilemiş, halkın da bu hizmet ve ilgiye gerektiği gibi katkıda bulunmasının önemini belirtmiştir.

Kaymakamdan sonra, Eğitim Merkezinin kurucusu, Köy İşleri Bakanlığı Temsilcisi Şevki Akıncılar konuşmasını yapmıştır.

Akıncılar bu konuşmasında, özetle, Bakanlığın bu yöndeki amaçlarını kısaca belirttikten sonra bu yoldaki çalışmaların gerçek değerine kavuşması için, her şeyden önce, halkın bu amacı kavraması, çalışmalara istekle ve gereken bilinçle ilgi göstermesi, katılması gerektiğini anlatmış, bu konuda aydınlatıcı bilgiler vermiştir.

Bundan sonra, Ankara'daki işleri dolayısıyla toplantıya katılamamış olan Hayırseverler

Derneği Başkanı Kemâl Baytaş'ın gönderdiği mesaj okunmuştur. Kemal Baytaş'ın mesajın; okurlarımıza aynen sunuyoruz :

Bu konuşmalardan sonra, Şeref Hocaoglu söz almış ve şu konuşmayı yapmıştır :

«Burada hakkımda konuşulan sitayişkâr sözler beni hem sevindirdi, hemde utandırdı.

Sevindirdi çünkü; doğduğum ve gençlik çağımı geçirdiğim güzel Ağına yapabildiğim ufak bir hizmetin mükâfatı, bana bu sözlerle kat kat verilmiş oldu.

Utandırdı çünkü; ben bu yere ve sevgili hemşehrilerime daha çok ve daha büyük hizmetler yapabilmeyi arzu ederdim. Fakat ne yapayım ki maddi gücüm ve imkânım bu hususta kalmış kadar geniş ve zengin değildi.

Bu tesisin yapılmasında ve hizmete açılmasında duyduğum hazzı hiç bir şeyde duymadım. Maddî ve mânevî yardımları ile bana bu imkânı bahşeden ve Dernek Başkanı Sayın Kemal Baytaş'ın mesajında adları geçen özel ve tüzel kişilere ve hasseten Derneğimiz kurucu üyelerinden olup uzun zamandan beri dernek Başkanlığı görevini yapmış ve bu işlerde bize ışık tutmuş olan sayın Cevat Onay ağabeyimizle, yine derneğimizin eski başkanlarında Hüseyin Kabasakal'a ve bunların yönetimindeki idare kurulu üyelerine ve gayemizi tahakkuk ettirmek üzere zahmet ihtiyar ederek İlçemize şeref veren sayın Köy İşleri Bakanlığı temsilcisi Şevki Akıncılar beyefendi ile davetimize lütfen icabet buyuran misafirlerimize ve aziz hemşehrilerimize sonsuz minnet ve şükranlarımı arz ederim.

Derneğimizin yönetimini bu son seçimle, daha genç ve daha enerjik elemanlara vermiş bulunuyoruz. İnşallah Ağın için arzu ettiğimiz halde bizim yapamadıklarımızı Ağınınızın yetiştirdiği bu güzide gençler.

Sayın Kemal Baytaş'ın başkanlığındaki Dr. Kemal Köseoğlu, Emniyet Müdürlerimizden Osman Sulhi Aksu, Banka Müdürlerimizden Ba-

hattin Güner, Hazine Avukatlarımızdan Nurettin Taşkın, Bayındırlık Yapı İşleri Hukuk Müşavirlerinden Halis Aksoy, Makina Mühendislerimizden Fikret Güven'den müteşekkil yönetim kurulu fazlasıyla yapacaklardır. Kendilerine bu yeni vazifelerinde başarılar diler hepimizi saygı ile selâmlarım.»

En sonunda kurdelenin kesilmesi İlçe Kaymakamı tarafından Şevki Akıncılara teklif edilmiş o da bu hakkın daha çok Şeref Hocaoğlu'na ait olduğunu belirterek ona bırakmış, Şeref Hocaoğlu tarafından hayırlı ve uğurlu olması temennisiyle kurdele kesilerek tesis hizmete açılmış ve ziyaretçiler tarafından gezilmiştir.

Bundan sonra İlçe gençleri tarafından folklor gösterileri yapılmış, bu neşeli hava geç saatlere kadar devam etmiştir.

«Kemal Baytaş'ın mesajı: Değerli Misafirlerimiz, Sayın hemşehrilerimiz.

Derneğimiz tarafından meydana getirilen bu eserin işletmeye açılması dolayısıyla ilçemize teşriflerinizi şükranla karşılar, hepinize hoş geldiniz derim.

Bu vesileyle de hayli fedakârlıklara mal olan eğitim merkezimizin kısa tarihçesini açıklamama müsadenezini rica ederim.

23 Mart 1960 tarihinde Ankara'da kurulmuş ve Bakanlar Kurulunun 27. 2. 1961 günlü 5/899 sayılı kararıyle kamu faydasına yarar dernekler arasına alınmış olan derneğimizin amaçları arasında, kalkınmaya muhtaç yerlerde kütüphane, okul, köprü, sağlık ve eğitim merkezleri, güçsüzler yurdu, ve çocuk yuvası gibi tesisleri yaptırmak veya bu tesislerin yaptırılması için alaka makamlar nezdinde teşebbüslerde bulunmak da vardır.

İşte, dernek, bu gayesinin gerçekleştirilmesi için en uygun olarak Ağın ilçesini seçmiş ve harekete geçmiştir.

İlk zamanlarda maddî imkânları üç, beş bin liradan ibaret olan derneğin, keşif bedeli 3-4 yüz bin lirayı aşan bu tesisin başarılmamasına tek güvendiği şey, hayırsever kimselerin ve bir kısım daire ve müesseselerin yapacağı yardım ve halkımızın hamiyet hisleri olmuş ve bu güvencinde de yanılmamıştır.

Dernek bu tesisi, Hacı Ali Paşa Medresesi olarak merhum müderris Hüseyin Hüsnü efendi tarafından yaptırılmış ve bir hayli zaman da ilkokul olarak kullanıldıktan sonra okulun yeni yaptırılan binaya taşınmasıyle metruk ve harap bir durumda kalan binanın arsası üzerinde yaptırmayı munasip görerek bu yeri 1964 yılı Temmuz ayında Vilâyetten satın almıştır.

Binanın mimari projesi ve teferruatı Ankara'nın değerli iki yüksek mimarı sayın Fahri Yetman ve Behçet Baykut taraflarından, Sita-tik projesi yüksek inşaat mühendislerimizden Yılmaz Onay, Elektrik Projesi Elektrik Yüksek Mühendislerimizden Rasim Niksar, Sıhhi Tesisat projesi Makina Yüksek Mühendislerimiz Münir Cerit, Kalorifer projesi yine makine mühendislerimizden Mustafa Tekin, Bahçe projesi Ziraat Mühendislerimizden Adnan Astekin ve Bayan Gülsen Koç tarafından yapılmıştır.

Günlerce Emeklerini veren ve karşılığında hiç bir şey beklemeyen bu çok kıymetli fen adamlarının hizmetlerinden dolayı dernek her zaman kendilerini minnetle ve şükranla anacaktır.

İnşaatin dernek adına yürütülmesi için Ağın'da bir şube açılmış, bu husustaki yetki ve sorumluluk bu şubeye verilmiş, 1965 yılında da inşaatla başlanmıştır.

Ağın'da açılan bu şubenin yönetim kurulu-na seçilen beş üye, hassatan bunlar arasından sayın öğretmen Fahrettin Tüzün le ortaokul muhasibi Hasan Ögünç, resmî işleri arasında inşaatla nezaret etmek, bütün inşaat malzemesini Elâzığ ve Malatyadan temin eylemek, usta ve amele tedarik etmek ve nihayet bunların hesaplarını tutarak dernek merkezine bildirmek suretiyle binanın yapılmasında birinci rolü almışlardır. Gerekteğinde birer amele gibi çalışan, şahsi işlerini bir tarafa bırakarak günlerce usta, amele ve malzeme peşinde koşan bu şahısların yalnız kendileri değil, hariçten gelmiş olan usta ve ameleye yatacak yer temin etmek ve yemeklerini yapmak suretiyle eşleride bu tesisin yapılmasında çok büyük fergat ve fedakârlık göstermişlerdir. Bu itibarla dernek, başkanı sayın Fahrettin Tüzün ve Hasan Ögünç ile eşlerine ve bu inşaatla ücretsiz olarak çalışan kasabalı

ve köylü bütün vatandaşlara teşekkürü bir borç bilir.

Binanın fenni kontrolü, o sırada Elâzığ valisi bulunan Halen Kayseri valisi Sayın Abdullah Asım İğneciler ile Halen Tokat valisi bulunan Yusuf Yakuboğlunun emirleriyle Vilâyet Bayındırlık Müdürlüğüne yaptırılmıştır. Dernek bu zevata ve vilâyet bayındırlık müdürlüğüne de, göstermiş oldukları ilgiden dolayı minnettar-
dır.

Binanın alttarafındaki bahçelerden bir kısmını, dernek bedeli karşılığında satın almış, bir kısımda sahipleri bulunan Mustafa Sobay, Hüseyin Uçkunkaya ve Mustafa Öz taraflarından derneğe bağışlanmak suretiyle bina sahası tamamlanmıştır, Dernek, bir hayır sever hem şehrilinerinde çok teşekkür eder.

Maddi durumu çok yetersiz olduğu yukarda belirtilen derneğimiz, bu büyük işi başarmasını ancak hayır sever kimselerin yanında yine hayır sever daire ve müesseselerinde yardımlarına borçludur. Bu meyanda özellikle Maliye, Milli Eğitim, Sağlık ve Sosyal yardım Bakanlıklarıyla T.C. Ziraat Bankası, Emlâk ve Kredi Bankası, Halk Bankası, İş Bankası, Vikişler Bankası ve Sümer Bank'ın yardımlarını şükranla yadeder.

Hele yine hayır sever muhterem yurddaşlarımızdan sayın Hamdi Başaran, Fayık Hızıroğlu, İbrahim Bodur, Mehmet Karaman, Sabahattin Sunguroğlu, Zühtü Şenyuva, Merhum Hasan Hocaoglu, Sıtkı Akın, Kâzım Rüştü Güven ve Doktor Kemal Köseoğlu ile doktor Yıldırım Sarıkâhyayı, yaptıkları büyük yardımlardan dolayı minnet ve şükranlarıyla anar.

Derneğimizin kurulmasını çok kıymetli teşebbüsleriyle sağlayan ve bu güne kadar derneğin mali gücünü teminat altına alan sayın Şeref Hocaoglu, Başından sonuna kadar gerçek yukarda sayılan kaynaklardan para toplamada, gerekse fiili ve bedenî yardım sağlamada tek başına bütün varlıklarını harcamak suretiyle gösterdikleri gayret, takdir anlamının çok üstünde bir değer taşımaktadır. Bu eser, kuruluş ve meydana gelişiyile hakikatte tamamen Şeref Hocaoglunun eseri olması, binanın yine Şeref

Hocaoglu'nun muhterem pederleri ve büyüğümüz merhum müderris Hüseyin Hüsnü Efendinin medresesinin arsası üzerine kurulmuş bulunması dolayısıyla bu esere (Hocaoglu Eğitim Merkezi) adının verilmesi derneğimiz genel Kurulunun iki toplantısında da ısrarla istenmiş ve bu istek de çok yerinde görülmüş olduğundan bu tesise (Hocaoglu Eğitim Merkezi) adı verilmiştir.

Yüksek huzurlarınızda bu gerçeği belirtirken şu gördüğünüz yurdun en küçük bir taşından ve fidesinden kalorifer tesislerine, zevkle tedarik edilmiş mefruşatına ve top yekûn müessese yapısına kadar sayın Hocaoglunun bitmek, tükenmek bilmeyen gayret ve himmetleriyle sağlandığını arzeder kendilerine dernek ve memleket hesabına sonsuz minnet ve şükranlarımızı sunarız.

Bu arada sayın Şeref Hocaoglunun, bu binanın yapılması hususundaki kararını destekliyen ve ona bütün güçleriyle arka olan eski yönetim kurulu başkanı ve derneğimizin kurucu üyesi sayın Cevat Onayle Hüseyin Kabasakal, Lütfi Gündüzü, Mustafa Niksarı, Hüseyin Tunceri, Nuri Onatı, Nurettin Taşkını, Burhan İteri, Vakıf Özkulu, İsmail Beşeyi ve Halit Hocaoglu'nu da minnet ve şükranla anmayı bir vazife biliriz.

Bir çok Tesislere muhtaç olduğu hale hemen birine dahi bu güne kadar kavuşamamış bulunan Ağan'ımızın hiç olmazsa bunlardan bir kaçına cevap vermek amacıyla kitaplık, gösteri ve toplantı salonu, öğrenci yurdu gibi çeşitli salon ve odalarıyla bir eğitim merkezi olarak yapılan bu tesisin bugün sağlıyacağı hizmet, bu kasaba ve çevresi için başlı başına bir hayat kaynağıdır. Yurdun sanat ve ticaret merkezlerine bir hayli uzaklıkta olmakla çeşitli mahrumiyetler içinde çıpınan çevre halkımıza bu imkânları başlıyayan başta Köy İşleri Sayın Bakanına ve Bakanlığın bu hususta yardımcı olan yetkililerine halkımız ve derneğimiz adına en derin saygı ve şükranlarımızı sunarız. Bu gün hizmete açılması ile çok kıvanç duyduğumuz bu tesisin Ağın'lı hemşehrilerimize ve memleketimize hayırlı ve uğurlu olmasını dileriz.

YOKLUĞUNDA DÜŞÜNCE

Şükran'a

Saçların funda kokuyormu yine?
Gözlerin eskisindendemi güzel?
Unutulmuş zamanlarında bu kentin
Seni bekliyorum, gel!

Gel toprak kadehlerle içelim ne olur
Doruk doruk özlemimizi
Öylesine birleşsinki ellerimiz.
Tanrıçalar bile kıskansın bizi

Yağmurlar yağar şimdi delice
Biri düşünür sensiz bulvarları
Gir boylu boyunca gecelerime
Gözlerin söndürsün yıldızları

Düşlerinle doğuyorum her gün
Yokluğun ölüm diyorsam anla!
Üşümüş denizlere doğru, yalvarırım
Benim içinde ağla...

UZAT ELLERİNİ YAVRUCUĞUM

Vedat BALOŞ

Kızım Elif'e

Uzat ellerini yavrucuğum
Bir kucak dolusu varsın işte
Senden bana yönelen her gülüşte
Hayatı seviyorum.
Yayla pınarlarınca duru yüzün
Ellerin yüksek dağ başlarına dökülen
karca ak

Ne kadar temiz gülüşün var, berrak
Uzat elerini yavrucuğum.
Sabah güneşlerinde altın saçın
Gözlerin gök mavilerine inat
Kol açışın, koşuşun bana
Öyle yapmacıksız, rahat,
Hayatı seninle anlıyorum.
Uzat ellerini yavrucuğum.

Yaşar Faruk İNAL

Desen : İlhan AKSOY

TATLIDİKEN

Bende unutmuşsunuz ellerinizi
Kalbinizi kendinizde unutmuşsunuz
Akıp gitmiş yıkandığınız ırmak
Kendinizi unuttuğunuz denize
Öyle uzak, öyle başıboş

Bende unutmuşsunuz ellerinizi
Ölü umutlarla dolu avuçlarınız
Uzak yaz akşamlarında anısı
Yosunlu tırnaklarınız tatlıdiken
Yokluğu çile, varlığı can acısı

Seni görüyorum papazkarası
Göğüslerin bir kırsağın sağrısı
Bir ışık kılçığı, işler de işler
Gözlerin saçların parmakların
İmbikten çekilmiş ışık esansı

Işıktan buluttan bir salkım büyü
Beni dantel dantel işler bu büyü
Kan pıhtılarına bulanmış yüzüğü
Bende unutmuşsunuz ellerinizi
Bir kan çanağı sunar her biri

Bende unutmuşsunuz ellerinizi
Kalbinizi kendinizde unutmuşsunuz
Yosunlu tırnaklarınız tatlıdiken
Artık tatlısı da, acısı da size
Gün kavuştu, alıp gitsenize
Hem artık alıp gitsenize

Hayri GENÇOSMAN

TÜRKÜLERDEN BİR DEMET

Osman GÜLER

Bir bezirgân konmuş bizim düzlere
Gidem, soram mektup var mı bizlere,
Ben o yâri doya doya görmedim,
Kurban olam yâri gören gözlere.

Şimdi Şenpınar'da «Bahçeyik havalar» sular gibi çağlar. Sıcaktan bunalmış vücutlar su başlarında, gölgelerde nasıl serinlenirse, gönüller de bu «maya»ların ahengiyle dinlenir, yücelir. İşte ay ışığı bağların, bahçelerin üzerine beyaz bir tül gibi serilmiş. Karşı bağlar'dan Veysel'in gün görmüş, yaş yaşamış sesi dalga dalga yayılıyor :

Yavri yavri kime gidem,
Kimim var, kime gidem;
Bu derdi senden aldım;
Dermına kime gidem!

Şenpınar köyü, türlü güzellikleriyle sevmek ve sevilmek için en uygun bir ortamdır. Öyle ya :

Virane bahçeye bülbül konar mı?
Gönül eğlencesi gül olmayınca.

Burada gençler, gül ile bülbül rolündedirler. Genç kızın gönlüne düşen ilk sevgi tohumu O'nu şöyle söyler :

Gökteki yıldızın eşini gördüm,
O yâr geçer iken peşini gördüm,
Eğildi de bana bir gül savurdu,
Bana âşık imiş, ben yeni bildim.

Seven delikanlı, bağda, bahçede, harman yerinde ve çeşme başlarında kızın âşkıyla türküler okuyup gezer, çalışır, bekler :

Divaneyim bir gün yüzün görmesem,
Hâr olur güllerin eğer vermezsem
Ne olurdu gönlümü sana vermesem
Vermişim bir kere alamam geri.

Ve sevdiği uğruna her şeyini harcamıya hazırdır :

Boyunu sevdiğim edalı dilber,
Kalk yolun üstünden ben geçeceğim.
Olanca malımı koydum uğruna,
Sen benim olursan sarfedeceğim.

Karşılık görmiyen sevginin tezahürü göz yaşı değil midir?

Ben sana âşıkım sen bana düşman,
Varıp tenhalara yaş dökeceğim.

Halbuki genç kız, görüldüğü gibi sevgisine kayıtsız değildir. O, günler boyu dantelini işlerken, işlerini görürken, daldığı hayale tatlı bir ezgiyle şunları fısıldar :

Ben de delisiyim kaşı karanım,
Onun için söyler oldu el beni.
Aşk fırtınasının teknesiydim,
Elbet bir kenara vurur yel beni

Ve kızın içi - dışı bir tezat halindedir:

Yüksektir ayvanım yele karşıdır,
Gözümünden akan yaş sele karşıdır,
Yüreğimi dert, gam hem yas bürümüş
Gülüp söylediğim ele karşıdır.

Daimada sevgisini bu dua gibi tekrarlamaktan ha zduyar :

Ben seni sevmişim ezellerinen.
Sarardı gül benzim gazellerinen,
Benim bir dâvam var güzellerinen.
Acep bu dâvayı görecek miyim?
Yoksa bu sevdadan ölecek miyim?

Erkek te zaman zaman derin etemlere dalar :

Duman olmuş, gök yüzü mü karanlık,
Coşkun sular gibi gönlüm bulanık.
Kara gözlüm senin âşkan düşeli,
Ellere ay doğmuş bana karanlık...

Kız çaresiz kaldığı anlarda etraftaki sevgisine yardım ister :

Bir su ver içeyim soğuk testiden,
Düşmanumdur tatlı cana kasteden,
O dünyada cennet olsun mekânı,
Bu dünyada âşıkları dosteden..

Delikanlı vatan hizmetini yapmak için
askere gidecektir. Ayrılırken kız, sevgilisi-
ne şu tenbihte bulunur :

Yürü yiğit yürü töremiyessin,
Kör ola gözlerin göremiyessin,
Eğer gayrısına gönül verirsen,
Kırıla kolların saramıyasın..

Erkek sadakatini bildirir :

Müptelayım ver gülünü koklayım,
Gizli sırrın canevimde saklayım,
Yemin ettim el yüzüne bakmayımı,
Bakar isem bakanlarım kör olsun..

Delikanlının da haberi yetişir :

Dost bağının gülü solana kadar,
Yâr elinde kadeh dolana kadar,
Sevdiğim sıkma sakın canını,
Ben senden vaz geçmem ölene kadar..

Delikanlı da bazen kötü düşünceler için-
dedir :

Bir ata harisim bir de bir sese,
Vâdem tekmi olse ecelim gelse,
Ahbaplar su koysa güzeller yuvsa,
Kefenim biçmiye nazlı yâr gelse..

Nereye baksa memleket ve sevgilisi içinde-
dir :

Duman çökmüş şu Harput'un başına,
Kurban olan toprağına taşına,
Vadem gelir gurbet elde ölürsem,
Dertli yazın mezarımın taşına..

Ve feryadı basar :

Mastar dağı ben mi oldum,
Duman gitmez başımdan...

Nihayet seneler sonra delikanlı sılaya
döner. Fakat çok geç kalmış, sevgilisi et-
raf zoruyla başka kırine nişanlanmıştır.
Bir umutla kıza yalvarır :

Söyle güzel söyle küstün mü benden,
Eski muhabbeti kestir mi benden?
Ben bir gül ağacı sen de bir bülbül,
Sıtkı hulûs ile geçtin mi benden.

Kızla her karşılaşma delikanlı için bir yı-
kımdır :

Selâm söyle kirpiklerin okuna,
Vurup vurup canevimin yakmasını!

Ve gün geçtikçe umudunu kesmektedir :

Sen bir çayır çimen, ben de bezirgân,
Misafir etmezsen konmaz geçerim..

Artık her şey bitmiş, delikanlı eski hatıra-
lariyle avunmaktadır:

Elâ gözlüm, senlen yiyip içtiğim,
El uzatıp gerdanımı açtığım,
Şimdi fayda vermez benden kaçtığın.
Evveliden sevdiğin ben değil miyim?

Delikanlı artık askerdir. Kız türküle-
riyle onu teselli ettiğine kanidir.

Tâburlar içinde yâr boynun eğme,
Hepsi de sen gibi garip yığittir.

Fakat haber gecikince sitem hazırdır:

Sular coşmuş etrafından akıyor,
Hasiretlik canevimin yakıyor,
Böyle mi olur yığitlerin vefası,
Soğuk sular gibi serin bakıyor..

Sitemlerin isyana çevrildiği anlar da
olur :

Derin derelerin ince dumanı,
Beklerim ağamdan kesmem gümanı,
İkimizin gün görecektir zamanı,
Engel ara yerde vermez amanı..

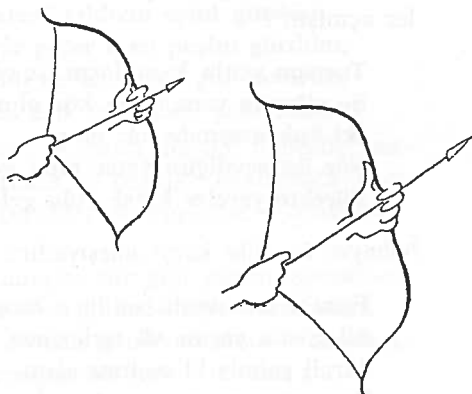
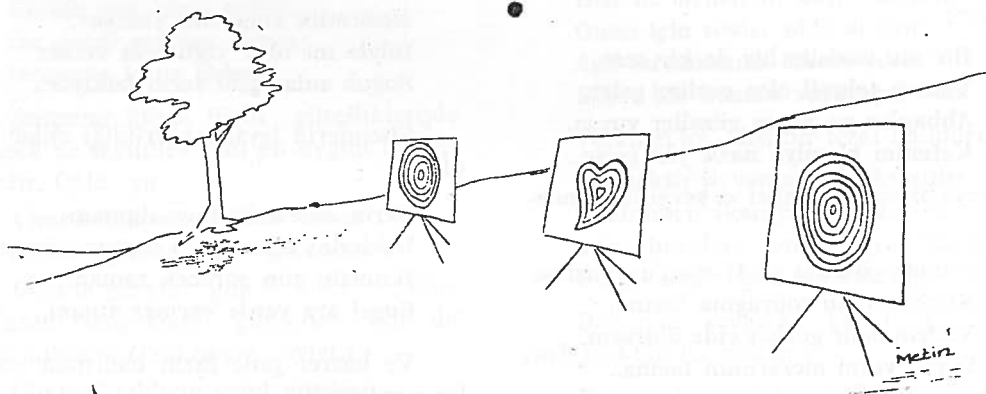
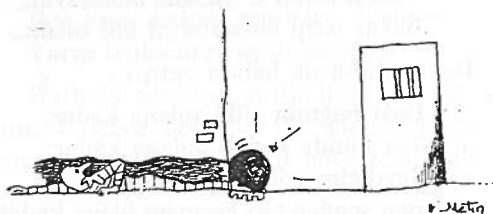
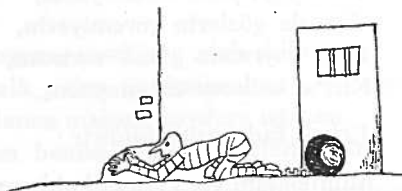
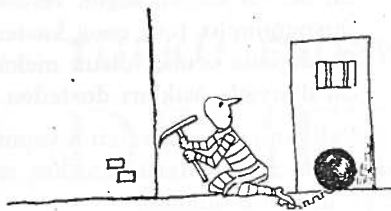
Ve hasret genç kızın bağrında yare-
ler açmıştır :

Turnam senin kanatların öz olur,
Şu ciğerim yana yana köz olur,
İki âşık arasında nâz olur,
Nâz ise sevdiğim yeter oldu gel,
Yürekte yareler kater oldu gel!

Nihayet Azraille karşı karşıyadır :

Fırat'ın kumunda su ince ince,
Sil gözün yaşını sil terleyince,
Azrail gelmiş ki canımı alsın,
Ben vermem canımı yâr gelmeyince..

K A R i K A T U R

FIKRALAR

9 TEKE

İki acemi hırsız, bir gece, kasabanın dış mahallelerinin-
deki ağılın birinden 9 teke çalmışlar. Ertesi sabah da bay-
ram imiş. Kendilerinden şüphelenmesinler diye bayram
namazına gitmeyi de ihmal etmemişler.

Hoca, camide namaz öncesi vaazını bitirdikten sonra
vaktin yaklaşması üzerine ayağa kalkar ve elleriyle işaret
ederek bayram namazını tarife koyulur :

— Dokuz tekbir, iki rekât... diye anlatırken hırsızlar-
dan biri «Dokuz tekbir»i 9 teke anlar ve eliyle de kendile-
rini işaret ettiğini sanır. Arkadaşına usulca dirseğiyle do-
kunur :

—Arkadaş, der, bunlar bizim işi çakmışlar, haydi ya-
kayı ele vermeden buradan kaçalım.

ELİNDEN GELMEZMİŞ

Vaktiyle sadrazamın biri, kıyafetini değiştirip halkın
nabzını yoklamak ister. Köylü kılığında bir Anadolu köy-
lüsüne misafir olur.

Köylü buyur eder, ama evde ne yatılır yatak, ne de
yenilir katık vardır. Akşam kuru soğan yenilir, yatarken
de altına bir eski minder atılır.

Sabahleyin sadrazamın ev sahibinden iş ister. Köylü,
misafirin eline bir balta uzatır ve bir odun yığınının önü-
ne götürür :

— Bunları yar, kır bir köşeye yığ der.

Akşam tarladan dönen köylü, odunları kırılmış ve
gösterdiği yere istif edilmiş bulur.

Sadrazam, ertesi, günü gene iş ister. Bu kez de köy-
lü, önüne bir kalbur patatesle soğan koyar ve «Bunları
soy, pişir akşama hazır olsun da yiyelim.» der.

O akşam, dediklerini de yapılmış gören köylü şaşırır.
Gece gözüne uyku girmez. Ertesi sabah :

— Ağa, der, kusura kalma, gayrı sana yapılacak iş
kalmadı. Ama illâki bir iş yapayım dersen etrafı derle
topla, bir çeki düzen ver.

Bu kez sadrazam boynunu bükür :

— Vallaha, der, kırıp yığmak, soyup pişirmek elim-
den gelir, ama, derleyip toparlamak, çeki düzen vermek
benim yapabileceğim iş değil.

Çabuk dayak yeyip gelmiş

Eskiden saraylarda ve paşaların yanında, onları güldüren, boş vakitlerini hoş geçiren adamlar bulundurulurmuş. Tıflı Hasan Efendi de bunlardan biri...

Bir gün Hasan Efendi, hizmetinde bulunduğu Paşa ile birlikte İstanbul içinde bir gezintiye çıkmışlar. Şehzade başında kahvelerin önünden geçerlerken

Tıflı .

— Aman, Paşa, siz şu kahvede beş dakika kadar dinlenin, benim acele bir işim var, onu yapıp geleyim, demiş.

Paşa orada bir iskemleye ilişip Hasan Efendiyi beklemey ve ısmarladığı kahvesini içmeye başlamış. Daha bir yudum almamış, Tıflı üstü başı toz toprak içinde ve nefes nefese çıkagelmiş.

Paşa şaşkınlıkla sormuş .

— Ne o Tıflı, nedir o üstünün başının hali?...

Tıflı kesilen soluğunu toplamaya çalışırken :

— Hiiiç!... demiş, şuraya kadar gittim, çabucak bir dayak yedim geldim.

Birkaç satırla :

— Mezattan bir saat aldım.

— İyi işliyor mu bari?

— İyi işlemesi de söz mü? Alalı daha kırk dakika olmadı, tam bir saat yapmış.

Hayalperest : Önünde peynir kırıntısı görüp de arkasını mandıra sanan adam.

Ful — taym : Tam zamanlı çalışma.
Hor - taym : Saat üç ile dört arası biraz kestirme. **Pır - taym :** Dörtten sonra kim-

seye görünmeden firar.

Akıllı kişi : Az şey bildiği halde bilmediği çok şeyi iyi gizlemesini bilen kimse.

Hastalık Sigortası

(4 üncü sayfanın devamı)

Geçici iş göremezlik ödeneği, sigortalıların almakta oldukları bürüt ücretlerinin evli ise üçte ikisi, bekâr ise yüzde ellisi üzerinden tahakkuk ettirilir. Hastahane yatarak tedavi gören sigortalıya verilecek geçici iş göremezliği ise evlilerde bürüt maaşının yüzde ellisi, bekârlarda üçte biri tutarındadır.

Geçici iş göremezlikte verilecek ödeneye esas tutulacak günlük kazanç, iş göremezliğin başladığı tarihten önceki üç takvim ayı içinde sigorta primine esas tutulan kazanç tutarlarının gün sayısına bölünmesi sonucu bulunacak matrahtır.

Farzedelimki bir sigortalı üç ay çalışarak 90 iş günü karşılığı olarak 900.— lira bürüt kazanç temin etti. Bu sigortalının geçici iş göremezlikteki günlük kazancı 10.— liradır. Evli ise günlük 7.50 lira, bekâr sigortalı da 5.— lira günlük geçici iş göremezlik ödeneği alacaklardır bu hesaba göre. Sigortalının yatarak tedavi edilmesi halinde, yukarda da bahsedildiği gibi bu nisbet değişecektir.

İşyerinden ayrılıpta sigortalılıklarını yitirenler, bu tarihten önceki bir yıl içinde 120 gün hastalık sigortası primi ödemişlerse, sigortalılığın yitirilişi tarihinden başlamak üzere altı ay içerisinde meydana gelecek hastalık halinde, Kurumun sağlık hizmetlerinden faydalanır ve tedavi görürler. Ancak bu kimselerin en son çalıştıkları işyerlerinden vizite kâğıdı almaları lâzımdır.

Hikâye :

Elmalı Köy ve Allı Gelin

Mehmet ORHAN

Mevsim sonbahar.. Okulların açılmasına birkaç gün var. Yine gurbet ele yol göründü. Ağın'ın soğuk çeşme başlarını, serin gölgeliklerini bırakıp gönüllü gönül-süz okul sıralarına koşacağız. İçimde buruk bir duygu var. Her sene böyle olur, bu yerlerden koparcasına ayrılıyorum. Ama, çaresiz, gideceğiz. Çok sevdiğim bu yerleri gelecek tatile kadar terk etmek gerek.

Akşamdan bavulumu, heybemi hazırladım. Bu kez trene Baskil üstünden bineceğim. Bir değişiklik olsun. Hem yeni yerler de görmüş olurum.

İnsanın başından kaç kere geçerse geçsin, bir yolculuğa çıkmadan önce heyecan, ayrılık acısı birbirine karışıyor ve bütün benliğinizi sarıyor. Arkadaşları, sevilen diyarı ve o diyarın insanlarını terk edip gitmenin üzüntüsü uykuyu haram ediyor. O gece de öyle oldu. Akşamdan yatmama rağmen gözümde uyku girmedi. Horozlar birkaç ağız öttükten sonra kalktım. Bavul ile heybeyi eşeğe yükledik. Yanımda halam oğlu var. Baskil'den eşeği geri getirecek.

Gecenin kör karanlığında yola koyulduk. Halam oğlu benden bir kaç yaş büyük ama kafa dengi, Sevdiğimzi konular üzerinde konuşarak yol alıyoruz. Arada sırada da eşeğe «deh!» diyoruz.

Günün nasıl geçtiğini fark etmedik. Keban'ı geçip değirmenden yol ayrımına girince güneş karşı tepelerin ardında yavaş yavaş batmaya başladı. Bu sefer yüriyüşe hız vermek ve akşam olmadan kendimizi yamacın ötesindeki köye atmak gerek.

Az ilerimizde bir çoban da sürüsünü önüne katmış gidiyor. Akşamın uzayan

gölgeleri arasında dudaklarında bir yanık türkü :

«Gelin, gelin... bu yerlerin meralı gelin,
Ak ellerin boğum boğum kınalı gelin.»

Anadolu türkülerinin çoğunun altın da ekseriya acıklı bir olay yatar. Bu türküyü işitince de hemen içimde bir telin koptuğunu hissettim. Gözlerimin önüne elleri kınalı taze bir gelinin talihsiz macesrası geldi. Ama üstünde durmamak gerek böyle acılı şeylerin. Zaten gurbet acısı yavaş yavaş içime çöküyor.

Akşamın alaca karanlığında Keban'ın güney doğu taraflarında bir köye vardık. Yorgunuz, burada kalmak lâzım. Halam oğlu kısa zamanda o işi ayarladı. Köy meydanında toplanan kişilerden biri askerlik arkadaşı çıktı. Hemen bizi evine buyur etti. Altımıza çifte minderler serildi. Çabuk hazırlanan cinsinden bir akşam yemeği ve ardından, o vakte kadar hiçbir yerde görmediğim güzel elmalar sofraya geldi. Elmaları görünce sordum :

— Burada çok yetişir mi?

Ev sahibimiz, sanki bir yarasına dokunmuşum gibi içine çekti :

— Çok yetişir ama para etmiyor. Sonra hikâyesini anlattı: Her sene bu mevsimlerde birkaç Adanalı tüccar gelir, elmaları bahçeden veya kilo hesabı toptan kör pahasına satın almış. O yıl ortalama fiat altı kuruş. Halbuki bunlar yakın şehirlerin pazarlarında kırk kuruştan havada gidiyor.

Bu yüzden geçen yıl köy bir de şehit vermiş : Bahçeyi toptan satın alan tüccar, elmaları yine köylü kadın ve erkek işçilere toplatıyor. Bir hafta önce dünya evine

• ÇEVREMİZDEN HABERLER •

★ Ağın ve çevresinin çeşitli kültürel, sosyal ve ekonomik sorunlarıyla ilgilenmek ve bu yolda hizmette bulunmak amacıyla «Ağın ve Çevresi Kalkındırma, Dayanışma ve kültür Derneği» adıyla bir derneğin kurulması yolunda hazırlıklar hızla ilerlemektedir.

Geniş kapsamlı olan ve Ağın'ımızın çeşitli kültürel, sosyal ve ekonomik problemlerine çözüm yolları aramaya çalışacak olan derneğin, kuruluşunu tamamladıktan sonra, Ağın ve çevresini, çağdaş uygarlık düzeyinin gerektirdiği bir ölçüde lâayık olduğu yere oturtmak için gereken çabayı göstereceğini kuvvetle ümit ediyor ve kurucularla, bu işte çalışanlara yü-

girmiş, henüz ellerinin kınası solmamış köyün güzel gelini elma ağacının başından düşerek ölmüş.

Az önce yolda türküsünü dinlediğim «Ak ellerin boğum boğum kınalı gelin» in acıklı hikâyesi.

Aradan yıllar geçti. Ne o türkyü unuttabildim, ne muradına ermeden ölen gelin'in hikâyesini, ne de elmasını altı kuruştan satan köylüyü...

Bir gün yine yolum o köye düştü. Bu kez köylünün halinde bir başkalık gördüm. O zamanki perişan ve bezgin halleri gitmiş, yerine canlı, hareketli ve biraz da varlıklı insanlar gelmişti.

Bizi misafir eden ev sahibimle konuşunca durumu öğrendim: Bütün varlığı olan elmayı altı kuruştan satmak nihayet canlarına «tak!» demiş ve birkaç ileri gelen kişinin öncülüğü ile bir kooperatif kurmuşlar ve o yıl toptancıları köylerine sokmamışlar. Böylece o acılı devreden anılarında sadece «ak elleri boğum boğum kınalı gelin»in türküsü ile «Hey gidi günler!» diye başlayan ve sonu tatlıya bağlanan birkaç hikâye kalmış.

rekten başarılar diliyoruz. Dergimiz ve Ağın Kültür Derneği, yeni derneğin bütün çalışmalarına katılmayı, onlarla birlik ve beraberlik içinde olmayı kendisi için ödev sayar.

★ Ağın'da taş devri baltası bulundu Milliyet Gazetesinin 4 Ağustos 1969 tarihli sayısında Sadi Kapısız'ın şu haberi yayınlanmıştır:

Keban Baraj gölü altında kalacak tarihî eserlerin kurtarılması için yapılan arkeolojik kazılar sırasında Taş Devrine ait bir balta bulunmuştur.

Milliyet okuyucularının da katkısıyla gerçekleştirilen Keban Projesinde, 5 ayrı konuda 12 grup çalışmaktadır. Ağın - Kallaycık grubu Höyük kazılarında İsa'dan önce 4 bin yılına kadar inerken, Mağara devri kültürüne ait araştırmalar için bölgeye gelen Ankara Üniversitesinden Prof. Dr. Kılıç Kökten, «Paleolitik İskân» tespit etmiştir. Ağın yakınında karamağara civarında Taş Devri'ne ait bir el baltası bulan Prof. Kökten derhal Ankara'ya dönmüştür.

Ağın grubu başkanı Dr. Ümit Serdaroglu, «Buluntunun büyük önem taşıdığını, çevrenin o günden bu güne aralıksız ve değişik uygarlıklara sahne olduğunu söylemiştir.»

Asıl yerleşme yerinin Keban Baraj Gölü'nün dışında Ağın'ın güney doğusunda olduğu sanılmakta ve bu konuda gerekli incelemeler yapılmaktadır.

★ Ali Rıza Ersözen, Milliyet Gazetesinin 1969 yılı ödülünde ikinci armağanı kazandı. Bu başarısından ötürü Ersözen'i tebrik eder, gelecek sayımızda bu konuda kendisi ile yapılmış bir röportajı, dergimizde yayınlayacağımızı bildiririz.

Açılış Töreninden izlenimler

Cevat ONAY

1965 YILINDAN beri çekilen bir çok emekler sonucu Ağın'da yapılan Hocaoglu Eğitim yurdu hizmete girecek.

Biz Ağınlıların doğum yerimiz olan, aynı zamanla çocukluk ve gençlik anılarımızı taşıyan Ağın'ın gönüllerimizde özel bir yeri vardır. İşte bu suretle gönülden bağlı bulunduğumuz ve bu güne kadar yurt çapındaki gelişmelerden hemen hemen gereği kadar nasibini alamamış olan Ağın'ın yeni ve değerli bir tesise kavuşmasını görerek sevinç ve bahtiyarlık duy-mak amacı ile çıktığımız uzun yolculuktan sonra 10.7.1969 perşembe günü sabahı Ağın'da Hocaoglu Eğitim yurdundayız.

1967 yılının ekiminden bu yana göremediğim bu yurdun bahçesi çok güzel düzenlenmiş, çiçekleri, az bulunur ağaçları ile örnek bir bahçe durumunu almış.

Yurt o zamanki gibi boş değil. İçerde bir canlılık, bir çalışma havası var. Meğer Köyişleri Bakanlığı Ev ve El Sanatları Kursu yurttan deneme çalışmalarına başlamış. İçeriye, çalışma odasına girdik. Ağın'ın genç hanımları, yetişkin kızları o gıcır gıcır beyaz başörtülerinin süslediği modern giyinişleri ile çalışmaya masaları başındalar. Enerjik ve cana yakın öğretmenleri Cemalettin Bey ve arkadaşı bu çalışmaları yönetiyorlar. Pek az bir süre önce başladıkları bu çalışmaları verimli olarak meydana gelen atkılar, çocuk elbiseleri ve başka örgüden konfeksiyon eserleri göz alıcı renkleri ile duvarları süslüyordu.

En yaşlısı kızım ve torunum yaştaki bu yavrularımızın, engin, olgun ve ağırbaşlı halleriyle elemekleri olan bu güzel şeylerin yanı başında görüşmelerinden duyduğum sevinç ve gurur içimi doldurdu, kabarttı, ses tonumu etkisi altına aldı, gözlerimi buğulandırdı ve yaşarttı. Duyduklarımı dile getirmek isterdim. Zorla bir iki cümle çıkabildi ağzından. Gerisi boğazımda dü-

ğümlemişti. O kadar çok duygulanmışım ki bunları dinleyenlere yaraşacak şekilde sıralamaktan âciz olduğumu sezdim. Anlatıldığına göre bir kaç günlük deneme çalışmasının verileri idi bunlar? Aslında önemli olan bu günkü durum değildi. Bu bir umut kapısının açılışı, Ağın'ın hanımlarının pısrık, başarısız bir varlık olmaktan kurtarılıp yurduna ve yuvasına gelir sağlayan değerli bir eleman olacağının müjdecisi idi. İşte bu idi beni dolduran ve taşıran. Oysa ki ben daha yarısına görüyormuşum öğrencilerin.

Başlangıçta istekli bulunamayacağından korkularak açılmasında tereddüt duyulan bu kurs Ağın'da öyle değerlendirilmiş ki, ilk açılışta yazılan öğrencilerin kalabalık oluşu günde iki devreli öğretim yapmayı zorunlu kılmış.

Bu gün sat 15 te açılış töreni var. Kurs Müdürü Fahrettin Tüzün'ün yorucu bir çalışma ile yaptığı hazırlık, o yoksul bölgede takdirin üstünde idi.

Tam bu sırada hayal kırıcı bir haber hepimizi hem üzdü, hem şaşırttı. Ağın ev ve el sanatları kursunun açılışı için kurs idaresince hazırlanan ve Ağın Kaymakamının imzasını taşıyan davetiyeler posta tarifesine uygun olarak 10 kuruşluk pul yapıştırılmak suretiyle zamanında gerekenlere postalanmış. Ne yazık ki bu davetiyelerin, Elâziğ postanesinin, ne yönden olduğunu pek anıyamadığımız aşırı gayretkeşliği sonucu üzerlerine tekrar (işittiğime göre) 80 kuruşluk pul daha yapıştırılıp davetiyelere taksa usulü uygulanarak dağıtılması bu tatlı ve samimi havayı bozmuş, ortalığı karıştırmış, davetiyelerden çoğu davetliler tarafından alınmamış. Açılış töreninin başlamak üzere olduğu bir sırada alınan bu haber hepimize buz gibi bir düş etkisi bıraktı.

Bunun en garip tarafı, zarfların üzerine 10 kuruşluk pulu yapıştırarak postalayan kurs idaresinin yaptığına inanarak misafirlerini beklerken üst makamları olan Elâziğ Valilik ve Milli

Eğitim Müdürlük makamları tarafından durumun kavranmamış olması, davetin soğuk bir ilgisizlikle karşılanmış bulunmasıdır. Bizce üst makam olmanın büyüklüğün şan ve şerefi, kendisine karşı saygı görevini yapan küçüklerine gereken hoşgörü, sevgiyi, ve ilgiyi göstermesi ile orantılı olarak yükselir veya aksi olur. Nitekim durumu anlıyanlar kurs idaresinde hiç bir eksiklik görememiş, tam tersine Elâzığ posta idaresinin, kendi ilcesinin bir hayırlı teşebbüsüne gereken hoşgörülüğü göstererek yardımcı olacağı yerde buna engel olacak bir davranışta bulunmasını yererken davet edilenlerin de, özellikle makam sahiplerinin bu oyunun etkisine kapılarak gelmemeleri ve gereken ilgiyi göstermemelerini hayli yadırgamışlardır.

Ne yapalım ki olan olmuş, zaman gelmiş, buna karşı hiç bir tedbir alma fırsatı kalmamıştı. Her şeye rağmen çalışma durmadı, açılış töreni başladı.

Ankara ve Elâzığ'dan gelen ve oldukça kalabalık bir kasaba halkının katıldığı tören, Ağın'ın seçkin gençlerinden kurulu bir koro tarafından başarı ile söylenen istiklâl marşı ile açıldı.

İlk konuşmayı yapan İlçe Kaymakamı Mahmut Yılbaş ve ondan sonra konuşan Bakanlık temsilcisi Genel Müdür Yardımcısı Şevki Akıncılar yurt binasının yapılışı, açılan tesisin önemi, bunların değerlendirilmesi üzerindeki düşüncelerini açıkladılar.

İçyüzünü yukarda açıkladığımız davetiye oyununa gelmeyip daveti kabul eden Elâzığ Belediyesi Başkanı Sayın Şükrü ve Orman Fidanlık Müdürü Kemal Beyler Bir kaç Öğretmen arkadaşları ile bu toplantıya katılmak centilmenliğini göstermişlerdi. Bu değerli misafirlerimizin ötedenberi gösterdikleri ilgilerine bu yenisi daha içten ve candan bir çeşni vermiş kendilerine karşı duyduğumuz sevgi ve saygıyı

sonsuzlaştırmıştır.

Tören, kurs idaresi tarafından misafirlere verilen akşam yemeğinden sonra halk oyunları, halk türkülleri ve gösterileri ile neşe içinde geç satlere kadar devam etti. Hele Ankara'dan ve Elâzığ'dan gelmiş olan misafirlerin kendi ısrarlı istekleri üzerine Elâzığ'a uğurlanırken kılarnet eşliğinde gençlerin müzikli gösterileri, insanı çok duygulandıran bir hava içinde kasabanın çıkış köprüsü başına kadar sürdü ki bu kapanışın anısını unutamıyacağım.

Açılışın 3. günü Muş ev ve el sanatları kursunun 30 dan fazla sayıdaki öğretim kurulu ve idarecilerinin seminer münasebetiyle tertiple dikleri gezilerinde özel otobüsleri ile Ağın'a da bir tatil ziyareti yaptıklarını öğrendim. İşittiğimize göre bu misafirler Ağın'daki Eğitim merkez binasını yapı, mefruşat, teçhizat ve bakım yönlerinden çok üstün bulmuşlar. Daha önce açılmış olması dolayısıyla hayli gelişmiş olması gereken Muş Eğitim Merkezine kıyasla Ağın Eğitim Merkezinin böylece takdir toplayışı ayrıca biz Ağınlılar için ayrıca bir sevinç ve gurur vesilesi oldu.

Çok değerli olduğuna inandığım bu kuruluşun gönülden bağlı bulunduğum Ağınımıza hayırlı ve uğurlu olmasını dilerim.

Desen : Hüsnü ZÜBER

ÇOCUKLARIN KÖŞESİ:

Kurbağalar

(Almanca'dan)

Donmuş havuz dibinde dertleşen kurbağalar
Ah! dediler «bir kere geliverirse bahar»
«Bir kere değiverse ayağımız çimene
Bülbül gibi öteriz, dolaşırız kime ne»
Bu dünya bir çoğuna böyle hayal dünyası
Ne hoştur kurbağanın bülbül olmak rüyası
Bir göz açıp kapamak kadar yakınmış bahar
Şimdi dere boyunca gezmede kurbağalar
Fakat yine sesleri bülbül sesinden ırak
Yine aynı kaba ses yine o vırac vırac.

Tilki ile Kirpi

Tepeyi iki yandan habersizce aştılar
Tam zirvede tilkiyle kirpi karşılaştılar
«Dur bakallım, nereye?» diye haykırdı tilki
Hilekârın aklına bir hile geldi belki
— «Duydun mu, ilân oldu artık uzun bir barış,
Başbuğa karşı gelme böyle boyun bir karış
Çıkar artık sırtından o dikenli derini
Başbuğa bildiririm dinlemezsen emrini»
Kirpinin bu emirden canı fazla sıkıldı
dedi; «Artık dünyada bu sözlerden bıkıldı
Biz mi düzelterceğiz dünyanın işlerini
İnanırım göreyim sök sen de dişlerini»
Bir anda yuvarlandı kirpi oldu bir topaç
Tilki şaşırıp kaldı karşısında yine aç.

M. Nedim ŞEHİTOĞLU

En Büyük Dostumuz : Zaman

(Başyazının devamı)

Zaman, çok kere bize kuvvet verir. Bazan kötü şeylerle karşılaştığımız olur. Kendimizi bitkin ve güçsüz hissederiz. Çok kere yüklendiğimiz işler öyle ağır, öyle yorucu gelir ki, onları asla başaramıyacağımızı sanırız. Cesaretimiz kırılır, duyarlığımız bozulur. O vakit «zaman» bize birşey hissettirmeden güçlüklerimizin yükünü hafifletir. Yavaş yavaş bize, onları taşıyacak kuvveti verir. Sonunda içimize doğan bir ümitle, önceleri gözümüzü korkutan şeyi yapmak gücünü fazlasıyla kendimizde buluruz.

Zamanın bize en büyük dostluklarından biri de barış ve rahatlık sağlamasıdır. Zaman, en eski kinlerin, en taşkın garazların bile üstünü küller, kıvılcımlarını söndürür. Bize kötülük etmiş olanları, bizi aldatanları, ihanet edenleri affettiren zamandır. Kendisine dış bileyip, bir gün öğalmaya niyetlendiğimiz kimseyi, bir süre sonra affederiz. Böylece «zaman» bizi bir zararlı düşmandan daha kurtarmıştır.

Öyle anlarımız olur ki dünya başımıza çöküyor sanırız. O vakit, teselli elini uzatan büyük dost yine «zaman»dır. Bize meşgaleler bulur, çevremize karşı görevlerimizi hatırlatır, onları yapmaya zorlar, öyle yapar ki, işimize sarılmak zorunda kalırız. Böylelikle derece derece üzüntümüz, kederimiz hafifler.

Bize bu kadar iyilik eden zamanı düşman değil, dost bilmeli, ona şükretmeliyiz.

SAYIN AĞIN OKUYUCUSU

Bu sayıdan itibaren haberleşme adresimiz (AĞIN DERGİSİ P. K. No : 538 ULUS - ANKARA) olarak değişmiştir.

Dergiye gönderilecek yazı ve mektupların yeni adrese gönderilmesini, abone bedellerinin de her zaman olduğu gibi T. C. Ziraat Bankası Kızılay Şubesi 630/59 numaralı hesaba yatırılmasını saygılarımızla bildiririz.

ÖZEL YEŞİLYURT KOLEJİ

İlk ve Ortaokul

**Gündüzlü ve Yatılı Olarak Kız ve
Erkek Öğrenci Alınır.**

**Haftada On Saat İngilizce
Dersi Yapılır.**

**Seçkin Öğretmen Kadrosu ile
Hizmetinizdedir.**

ADRES : SAHİL CADDESİ, No. 7 YEŞİLYURT — İSTANBUL

TEL : 73 80 01

ŞEKERBANK

**Okulsuz Köylere Okullar Yaptırmakta
Önder Olan Tek Banka**

**Tasarruflarınızı Şekerbank'a Yatırmakla
hem bu hizmete yardım etmiş olur
hem de diğer bütün bankaların
sağladığı hak ve menfaatlerden
istifade edersiniz.**

ŞEKERBANK

MUTLULUK
DOLU
GÜNLER
SİZİN
OLSUN

Delta Reklamcılık

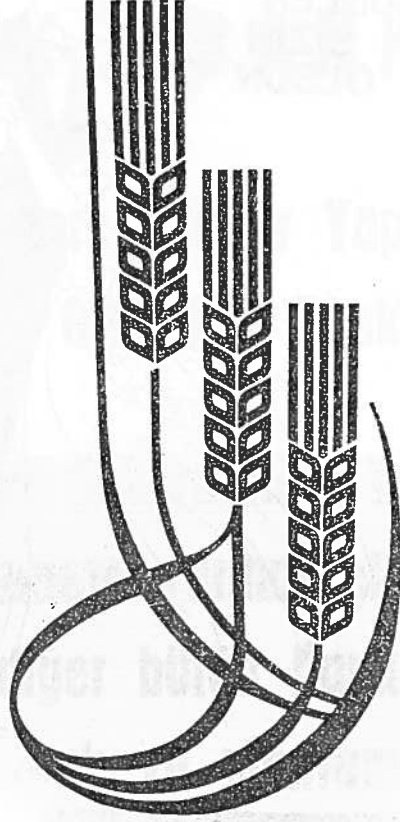
**TÜRKİYE
HALK
BANKASI**

Bütün bankacılık hizmetleri için emrinizde olan Türkiye HALK BANKASI, size daha iyi hizmet edebilmek için servislerini - IBM makinaları ile teçhiz etmiştir çalışmamızda "Emniyet ve Sür'at" parolamızdır

Ormer

Dörmezer

Emir
Emir

T.C.ZİRAAT BANKASI

*HER YERDE HER ZAMAN
hizmetinizde bulunmaktan kıvanç duyuyor*

MUR.